

Kar Baykuşu Ekspresi

Yavuz DEMİRKIRAN

Kar Baykuşu Ekspresi

Yavuz DEMİRKİRAN

Karlı dağların yükseklerinde, rüzgârın çam ağaçları arasında fısıldadığı yerde, Finn adında genç bir kar baykuşu yaşırdı. Küçücük ve tıknazdı, kocaman bir çay fincanı kadardı; yumuşak beyaz tüyleri ve ince koyu benekleri vardı. Yuvarlak, altın kehribar rengi gözleri heyecanla parlıyordu. Bu kış Finn'in çok önemli bir görevi vardı: ilk kış teslimatı!

Finn minicik, mavi, örgü bir atkı takmıştı ve parlak piring tokalı küçük, kırmızı deri bir kurye çantası taşıyordu. İçinde dağ köyleri için sıcak malzemeler vardı. Annesi Baykuş Anne, yumuşak yeşil şalını onun etrafına sardı. "Sana öğrettiğim güvenli yolları hatırla," dedi usulca. "Karlı tepelerin üzerinden dikkatle uç ve hep devam et."

Finn cesurca başını salladı. Güvenli yolları Baykuş Anne'yle defalarca çalışmıştı. Annesi ona bir ipe bağlı ahşap bir düdük verdi ve "Yardıma ihtiyacın olursa bunu çal," dedi. Finn derin bir nefes aldı ve minicik kanatlarını açtı. "Hazırım!" diye cıvıldadı. Baykuş Anne geniş beyaz kanatlarını sallarken Finn serin kış göğüne havalandı.

İlk durak, iki karlı tepenin arasına sokulmuş küçük bir köydü. Finn güvenli yolu izleyerek beyaz yamaçların üzerinde süzüldü. Aşağıda, ponponlu küçük sarı örgü bere takmış minik kahverengi bir ispinoz gördü. Bu arkadaşı Pip'ti! Pip zıplayıp duruyor ve "Finn! Başardın!" diye tezahürat yapıyordu.

Finn usulca kondu ve kırmızı çantasını açtı. Pip'in ailesine bir paket sıcak yün eldiven teslim etti. Pip'in parlak siyah gözleri ışıldadı. "Teşekkürler Finn! Bunlar bizi sıcacık tutacak!" Finn gurur duydu. Çantasını kontrol etti ve her şeyin yerinde olduğundan emin oldu. Sonra mavi atkısını kabarttı ve yeniden yola koyuldu. Sıradaki köy dağın daha yukarısındaydı.

Rüzgâr esmeye başladı, kar tanelerini Finn'in etrafında savurdu. Minicik kanatlarını sabit tuttu ve dar bir vadiden geçen güvenli yolu izledi. Zordu ama Finn Baykuş Anne'nin sözlerini hatırladı: "Devam et, küçüğüm." Dikkatle uçtu, altın gözleri önündeki yola odaklanmıştı.

Sıradaki durakta, Büyükbaba Barrow adında bir köy büyüğü sıcak kulübesinin önünde bekliyordu. Kalın, hardal sarısı bir palto, kulaklıklılı yeşil yün bir şapka ve kahverengi eldivenler giymişti. Finn'i görünce, kırış kırış nazik gözleri parladı. "Küçük baykuş! Rüzgârı aşmışsin!" Finn bir torba sıcak ekmek ve bir kavanoz bal teslim etti.

Büyükbaba Barrow gülümsedi. "Sen güvenilirsin Finn. Sana güveniyoruz!" Finn'in yüreği gururla kabardı. Sıcak bacadan yanında biraz dinlendi. Sonra daha gidecek duraklar olduğunu hatırladı. Çantasını bir kez daha kontrol etti, mavi atkısının sıkı olduğundan emin oldu ve yeniden karlı göğe uçtu.

Rüzgâr daha sert esti, kar daha yoğun yağdı. Finn'in minicik kanatları ağrıyordu ama güvenli yol boyunca uçmaya devam etti. Malzemelerini bekleyen köylüleri düşündü. Pip'in neşeli tezahüratını ve Büyükbaba Barrow'un sıcak gülümsemesini düşündü. "Bunu yapabilirim," diye fısıldadı Finn kendi kendine. "Bana güveniyorlar."

Sıradaki köy bir sırtın yüksekindeydi. Finn dik bir tepenin üzerinden uçmak zorundaydı. Rüzgâr ona karşı bastırıyordu ama güvenli yolu hatırladı ve kanatlarını tam doğru açıyla çevirdi. Aşağıda köyün ışıklarının parıldadığını gördü. Dikkatle uçtu, öğrendiği yolu izledi ve küçük bir kulübenin yanına güvenle indi.

Bir tavşan ailesi dışarı fırladı, şaşkın ve mutluydular. "Finn! Fırtınanın seni durduracağından korkmuştuk!" Finn bir demet sıcak battaniye ve bir kutu çay teslim etti. "Güvenli yolu izledim," dedi gururla. Tavşanlar sevinçle bağırdı ve kendilerini sıcacık battaniyelere sardılar. Finn soğukta bile içinde sıcacık bir parıltı hissetti.

Ama Finn'in bir durağı daha vardı: dağdaki en uzak köy. Rüzgâr uluyor, kar savruluyor, görmeyi zorlaştırıyordu. Finn biraz korktu. Sonra Baykuş Anne'nin verdiği ahşap düdüğü hatırladı. Usulca çaldı. Bir an sonra Pip belirdi! "Seninle uçacağım!" diye cıvıldadı Pip.

Pip yanındayken Finn yeniden cesur hissetti. Birlikte güvenli yol boyunca uçtular, Pip'in küçük sarı beresi rüzgârda sallanıyordu. Finn'in altın gözleri yolu taradı. Sonunda son köye ulaştılar. Köylüler kırmızı çantalı küçük baykuşu görünce sevinçle bağırdılar. Finn son malzemeleri tam zamanında teslim etti.

Büyükbaba Barrow da oradaydı, sıcak bir gülümsemeye bekliyordu. "Her durağa uğradın Finn!" dedi. "Sen dağlardaki en güvenilir küçük baykuşsun." Bütün köylüler alkışladı ve sevinçle bağırdı. Pip karda mutlu bir dans yaptı. Finn'in yüreği bir yaz günü kadar sıcacık hissetti. Başarmıştı!

Baykuş Anne onu karşılamaya geldi, yeşil şalı dalgalanıyordu. "Yapabileceğini biliyordum, cesur küçük baykuşum," dedi ve onu kanatlarına sarıp sarmaladı. Finn ona sokuldu. "Güvenli yolları izledim anne. Rüzgâr esse bile devam ettim." Baykuş Anne gururla gülümsedi. "Bugün birçok köylüye yardım ettin."

O gece bütün dağ topluluğu bir kış şöleni için bir araya geldi. Finn ortada oturuyordu, mavi atkısı hâlâ sımsıkıydı, kırmızı çantası boştu ama yüreği doluydu. Büyükbaba Barrow bir bardak sıcak kakao kaldırdı. "Güvenilir küçük baykuşumuz Finn'e!" Herkes sevinçle bağırdı. Finn, güvenilir olmanın ve başkalarına yardım etmenin herkes için kışı daha aydınlık yaptığını öğrendi.